

SURALCO MAGAZINE

Onderwijs in Suriname

Education in Suriname

SURALCO MAGAZINE

2005 Jaargang / Volume 27 no. 1

Suralco Magazine wordt gepubliceerd door de Suriname Aluminum Company, L.L.C. Het blad beoogt een middel te zijn tot verrijking van de algemene kennis over land en volk van de Republiek Suriname.

De wens tot een abonnement op dit tweetalig blad kunt u doorgeven aan de afdeling Public Relations & Communications van Suralco, Postbus 1810, Paramaribo, Suriname.

Suralco Magazine is published by the Suriname Aluminum Company, L.L.C. This publication aims to be a means of promoting general knowledge of the country and the people of the Republic of Suriname.

Copies of this bilingual magazine are available from the Public Relations & Communications Department of Suralco, P.O. Box 1810, Paramaribo, Suriname.

Eindredactie en vormgeving / *Editors:* Henk G. Esajas, Ingrid E. de Vlucht
Engelse vertaling / *English translation:* A.J.J. Parisius
Speciale medewerker / *Special co – worker:* Dr. A Loor

Uitgave / *Publication:* Suralco Public Relations & Communications Dept.
Paranam Operations
Para District – P.O. Box 1810
Suriname

Druk / *Printed by:* Suriprint n.v.

Inhoudsopgave / *Contents*

	blz. / <i>page</i>
Inleiding / <i>Introduction</i>	1
De eerste jaren / <i>The First Years</i>	2
De periode 1876 - 1948 / <i>The Period 1876 - 1948</i>	6
Onderwijsverenigingen / <i>Teachers' Unions</i>	13
De ontwikkelingen vanaf 1948 / <i>The Developments as of 1948</i>	14
Dr. H.D. Benjamins / <i>Dr. H.D. Benjamins</i>	18

Vanaf 1916 tot 1958 is de Surinaamsche Bauxite Mij N.V. betrokken geweest bij het ontwikkelen, mijnen en exporteren van de bauxietvoorraden van het land. In 1958 tekenden de maatschappij die voortaan Suralco heette, en de Surinaamse Overheid de Brokopondo Overeenkomst voor het ontwikkelen van het waterkracht-potentieel van de Surinamerivier. Een volledig geïntegreerde industrie was het resultaat.

From 1916 till 1958 the Suriname Bauxite Company Inc. was involved in developing, mining, and exporting bauxite deposits of the country. In 1958, the company, which from then on was named Suralco, and the government of Suriname signed the Brokopondo Agreement for developing the hydropower potential of the Suriname River. A fully integrated aluminum industry was the result.

Omslag / *Cover:* Kinderen spelen op een schoolerf in Paramaribo / *Children in a schoolyard in Paramaribo.*

Inleiding

Op het gebied van onderwijs heeft Suriname in de afgelopen eeuwen een grote ontwikkeling doorgemaakt. Niet alleen nam het aantal scholen beduidend toe, maar ook de mogelijkheden voor verdergaand onderwijs werden aanmerkelijk verruimd.

In dit nummer willen we aandacht schenken aan de ontwikkelingen die zich op het gebied van onderwijs in Suriname hebben voltrokken in de afgelopen 300 jaar.

Introduction

In the past centuries, Suriname underwent a great development in the field of education. Not only did the number of schools significantly increase, but also the possibilities for further education enlarged considerably.

In this edition we want to pay attention to the developments that has taken place in the past 300 years.

De eerste jaren

De landbouwkolonie Suriname werd in 1650 door Engelse kolonisten gesticht. In 1667 werd de kolonie overgenomen door de Nederlanders en in 1683 werd Suriname het eigendom van een particuliere onderneming, de Sociëteit van Suriname. De aandeelhouders van deze maatschappij waren de West - Indische Compagnie, de stad Amsterdam en de familie Van Sommelsdijk.

De kolonisten die in deze eerste jaren naar Suriname kwamen om plantages aan te leggen, hadden weinig of geen belangstelling voor het onderwijs. En hetzelfde kan ook gezegd worden van de eigenaars in Nederland. De belangstelling was vrijwel uitsluitend gericht op de aanleg van plantages en het maken van winst.

Als er onderwijs gegeven werd, geschiedde dat door personen die zelf een gebrekkige opleiding hadden genoten, zoals verlopen soldaten. Kolonisten die het belang van onderwijs inzagen

The First Years

The British colonists established the agriculture colony Suriname in 1650. In 1667 the colony was taken over by the Dutch and in 1683 Suriname became the property of a private enterprise, the Society of Suriname.

The shareholders of this company were the Dutch West India Company, the City of Amsterdam, and the Van Sommelsdijk Family. The colonists that came to Suriname in these first years to build plantations had little or no interest for education. And the same can be said of the owners in the Netherlands. Their interest was practically solely focussed on building plantations and making profit. In case there was teaching, then that was done by persons who had been poorly schooled themselves, such as shabby soldiers. The colonists who appreciated the interest of education and who could allow themselves the liberty sent their children to Holland.

en die het zich konden permitteren, stuurden hun kinderen naar Nederland.

Deze situatie zou lange tijd zo blijven, al kan ook melding gemaakt worden van de komst in 1685 van een koster en voorlezer van de Gereformeerde Kerk die ook onderwijs gaf aan kinderen van kolonisten. Slavenkinderen waren in die jaren helemaal uitgesloten van het volgen van onderwijs. Ook de komst van een dansmeester in 1731 ‘ten-einde de jonge jeugd te exerceren in manierlijkheid’ zal niet veel betekend hebben voor het onderwijs. Toch merken we in de tweede helft van de achttiende de eeuw een groeiende belangstelling voor cultuur. In die jaren werden onder meer toneelverenigingen en letterkundige verenigingen opgericht. Ook kennen we de namen van enkele dichters, onder wie Paul François Roos en Hendrik Schouten.

Een duidelijke vooruitgang op het gebied van onderwijs valt op te merken in de eerste decennia van de

This situation would remain this way for a long time, although mention can also be made of the arrival in 1685 of a sexton and reader of the Dutch Reformed Church, who also taught the children of colonists. In those years the children of slaves were completely precluded from being educated in a school.

Also the arrival of a teacher of dancing in 1731 ‘in order to train the children in good behavior’ will not have meant much for education.

Nevertheless, we observe a growing interest for culture in the second half of the eighteenth century. In those years, among other things, drama clubs and literature societies were founded. We also know the names of some poets, among whom P.F. Roos and Schouten.

negentiende eeuw, met de komst uit Nederland van de Surinaamse onderwijzer Johannes Vrolijk en de Nederlandse onderwijzer Batenburg, die in Paramaribo scholen oprichtten die de vergelijking met Nederlandse scholen glansrijk konden doorstaan.

Ook van overheidswege was er nu meer belangstelling, zoals blijkt uit het Onderwijsreglement dat in 1817 werd afgekondigd. Hierbij werden de scholen onderscheiden in middelbare en lagere scholen. De middelbare scholen stonden op het niveau van de lagere scholen van nu. Op de lagere scholen van toen werd onderwijs gegeven in spellen, rekenen, schrijven en lezen.

Ook waren in dit reglement enkele didactische en pedago-

gische aanwijzingen gegeven. De tamarindezweep moest voorzichtig gehanteerd worden, vooral als het ging om de tedere sekse.

Veel was het nog niet, maar het was in ieder geval een mooi begin.

In 1834 werd een nieuw reglement uitgevaardigd, waarbij de onderwijzers werden onderscheiden in vier rangen, t.w. de vierde rang, derde rang, tweede rang en eerste rang. Alle rangen gaven de bevoegdheid om aan het hoofd van een school te staan. Deze rangenindeling heeft een lang leven gehad. Pas in 1932 werd ze vervangen door de indeling in hulponderwijzersakte, onderwijzersakte en hoofdonderwijzersakte.

A clear progress in the field of education is to be observed in the first decades of the nineteenth century, with the arrival from Holland of the Surinam teacher, Johannes Vrolijk, and the Dutch teacher Batenburg, who founded schools in Paramaribo that could compare very favorably with Dutch schools.

Also from the side of the government there was now more interest, as appeared from the 'Educational Rules and Regulations,' which was promulgated in 1817. The schools were then distinguished in secondary and elementary schools. The secondary schools of then were on the level of the elementary schools of now. At the primary schools of then, lessons were conducted in spelling, arithmetic, writing, and reading.

There were also some didactical and pedagogical instructions given in this Rules and Regulations: The tamarind

whip had to be handled carefully; especially when the tender sex was involved. It was not much, but in any case a nice beginning.

In 1834 new Regulation were issued in which the teachers were distinguished into four ranks, viz. the fourth rank, the third rank, the second rank, and the first rank. All ranks were authorized to be at the head of a school. This ranking lived a long life. Not until 1932 it was replaced by the classification in assistant teacher's certificate, teacher's certificate, and head teacher's certificate.

In 1840 werd door de Herrnhutters een aanvang gemaakt met onderwijs aan slavenkinderen. Om leerkrachten voor dat onderwijs op te leiden, werd een Centraalschool opgericht te Beekhuizen; die werd later overgebracht naar Paramaribo. Het onderwijs aan slavenkinderen werd aanvankelijk gegeven in wat men toen noemde het Negerengels of Sranantongo. Later werd onderwijs in het Nederlands verplicht gesteld door de Inspecteur voor het onderwijs, Dr. H.D. Benjamins. Belangrijke verbeteringen voor het onderwijs waren ook de komst in respectievelijk 1854 en 1856 van de onderwijzer N. van Meerten en van de Zusters van Oudenbosch die het onderwijs op

Herrnhutterschool in Paramaribo.
A school of the Moravian Brothers in Paramaribo.

In 1840, the Moravian Brothers made a beginning with teaching children of slaves. The 'Central School' was founded at Beekhuizen to train teachers for that kind of education; it was later moved to Paramaribo. In the beginning the education to children of slaves was conducted in what they then called Negro-English or Sranantongo. Later, the Inspector of Education, Dr. H.D. Benjamins, made teaching in Dutch compulsory:

Important improvements for education were also the arrival of the teacher, N. van Meerten, and the Sisters from Oudenbosch, Holland in 1854 and 1856 respectively, who brought education to a higher level. But also the government was not outdone by all this and in 1867 the first public district school

Het klooster der Soeurs Van Oudenbosch (rechts) met de St. Jozef meisjesschool.
The convent of the Sisters Van Oudenbosch (on the right) with the Saint Joseph School (for girls).

Dr. H.D. Benjamins.
Dr. H.D. Benjamins.

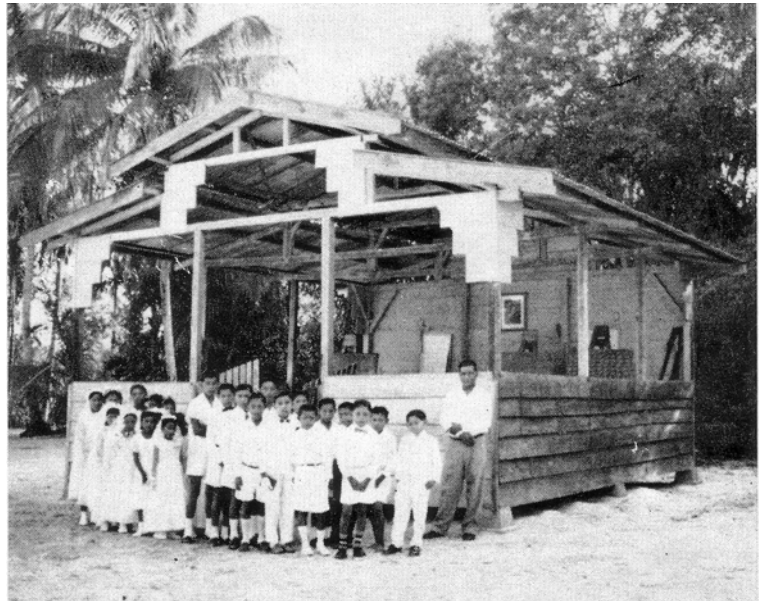
een hoger peil brachten.

Maar ook de Overheid bleef niet achter en in 1867 werd de eerste openbare districtsschool opgericht in Frederiksdorp in het district Commewijne. Deze school, evenals andere in de jaren daarna, was bedoeld voor kinderen van de geëmancipeerden.

Een belangrijke mijlpaal in de ontwikkeling van het onderwijs in Suriname was de afkondiging en inwerkingtreding van de Onderwijsverordening van 1876.

was founded in Frederiksdorp in the district of Commewijne. This school, just like others in the years to follow, was meant for children of emancipated people.

An important milestone in the development of education in Suriname was the promulgation and the coming into effect of the Education Ordinance of 1876.

Een school in één der districten.
A school in one of the districts.

De periode 1876 - 1948

Door gouverneur Van Sypsteyn werd in 1876 een onderwijsverordening afgekondigd die voor de ontwikkeling van het onderwijs in Suriname erg belangrijk is geweest.

De voornaamste bepalingen uit deze verordening zijn ongetwijfeld de instelling van een Departement van Onderwijs onder leiding van een Inspecteur voor het Onderwijs alsook de invoering van de leerplicht voor alle kinderen van zeven tot twaalf jaar.

Met de leiding van het Departement was aanvankelijk de heer Batenburg belast.

Na enkele maanden werd hij opgevolgd door Dr. H.D. Benjamins, die het zou doen tot zijn pensionering in 1910. Benjamins, naar wie de gelijknamige straat in Paramaribo is genoemd, werd in 1850 in Paramaribo geboren. Na voltooiing van zijn studie keerde hij naar Suriname terug, waar hij belast werd met de leiding van de in 1877 opgerichte Middelbare School.

Op last van de regering in Nederland moest

deze school echter reeds na enkele maanden gesloten worden en zo was Benjamins beschikbaar voor de functie van Inspecteur voor het Onderwijs. Reeds kort na zijn aantreden richtte hij de Normaalschool op voor de opleiding van onderwijzers.

In 1880 werd de eerste openbare school in Paramaribo

In 1930 werd de Westerschool vernoemd naar Dr. H.D. Benjamins.

In 1930 the Wester School was named after Dr. H.D. Benjamins.

The Period 1876 - 1948

The governor Van Sypsteyn promulgated in 1876 an education ordinance that was very important for the development of education in Suriname.

The most important stipulations from this ordinance were undoubtedly the establishment of a Department of Education under the leadership of an Inspector for Education, as well as the introduction of compulsory education for all children from seven up to twelve years of age.

At first Mr. Batenburg was in charge of the Department.

After some months Dr. H.D. Benjamins succeeded him. He did so until his retirement in 1910. Benjamins, after whom the street with the same name in Paramaribo was called, was born in Paramaribo in 1850. After completing his study in Holland, he returned to Suriname and was put in charge of the Secondary School that was founded in 1877. However, by order of the government this school had to be

closed and so Benjamins became available for the position of Inspector of Education.

Shortly already after taking office, he founded the Teachers' Training College for the training of teachers.

The first public school, the Willem School for boys, was founded in 1880. This school later became a co-educational school and grew into the Van Sypsteyn School for ULO (Comprehensive primary Education).

The Emma School, the Queen Wilhelmina School, the Oranje School, and the Wester School followed up this public school. The latter was later renamed after Dr. H.D. Benjamins. It is striking that already then a woman was placed at the head of one of those schools.

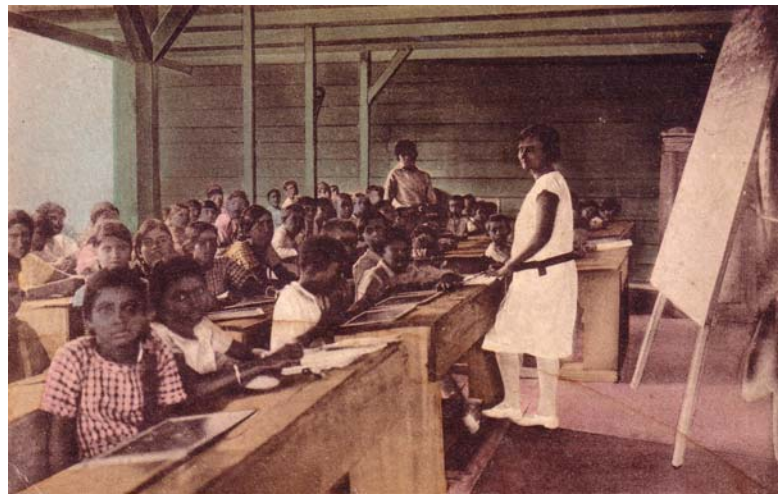
Also in the districts the government, the Moravian Brothers and the Roman Catholic Mission built many schools in the last decades of the nineteenth century and the first decades of the twentieth century. These schools were

opgericht, de Willemschool voor jongens. Deze school werd later een gemengde school en groeide uit tot de zo bekende Van Sypsteynschool voor ULO (Uitgebreid Lager Onderwijs). Deze openbare school werd in de jaren daarna gevolgd door de Emmaschool, de Koningin Wilhelminaschool, de Oranjeschool en de Westerschool, die later werd vernoemd naar Dr. H.D. Benjamins. Opmerkelijk is dat reeds toen aan het hoofd van één der scholen een vrouw werd geplaatst.

Ook in de districten werden in de laatste decennia van de negentiende en de eerste decennia van de twintigste eeuw vele scholen gebouwd door de Overheid en door de Herrnhutters en de Rooms - Katholieke Missie. Deze scholen waren vooral bedoeld voor kinderen van de ex - slaven en ook voor kinderen van de immigranten.

De toegenomen bouw van scholen leidde in de twintiger en dertiger jaren soms tot een onverkwikkelijke schoolstrijd, waarbij men er zelfs niet voor terugdeinsde om fictieve leerlingen in te schrijven om zoveel mogelijk subsidie te ontvan-

School in Alkmaar in het district Commewijne.
School in Alkmaar, district of Commewijne.

gen. De districtsscholen van de Overheid waren over het algemeen eenvoudig gebouwd. Open aan alle kanten, een vloer van dwarsliggers en een dak van singels. In elk gebouw één of twee kamers die afgesloten konden worden en waar elke dag alle leien, griffels en boeken werden opgeborgen.

Men schreef doorgaans op leien, met een griffel. De boeken die gebruikt werden, waren vooral bedoeld voor Nederlandse scholen, waardoor de kinderen vaak geconfronteerd werden met ijsverhalen e.d. Er waren echter ook wat Surinaamse boeken in gebruik, zoals het leesboek 'Uit onze omgeving'. In dit verband kunnen genoemd worden de boeken van Lobato en Abarbanel, de geschiedenisboeken van Thomson, Comvalius en later ook

mainly meant for the children of ex-slaves and also for children of immigrants.

In the twenties and thirties, the increased building of schools sometimes led to a nasty school controversy in which people did not shrink from enrolling artificial pupils to receive as much subsidy as possible.

The district schools of the government were usually built simple. Open at all sides, a floor of cross ties, and a roof from webbing. In every building there were one or two rooms that could be locked and where each day all the slates, slate pencils, and books were put away.

They usually wrote on slates with a slate pencil.

Koningin Wilhelminaschool.
Koningin Wilhelmina School.

Hindostaanse kinderen gaan met de boot naar school.
Children of Indian immigrants going to school by boat.

The books that were used were especially meant for Dutch schools, as a result of which the children were often faced with ice stories and such. However, there were also Surinam books in use such as the reading book 'From our Neighborhood'. In this context mention can be made of the books from Lobato and Abarnel, the history books from Thomson, Comvalius, and later also Rahan.

The teachers' dwellings that the government ordered to build were usually of a good quality. They assumed that the teachers should feel comfortable with their stations so that they would not run away each day or each weekend to Paramaribo. They could then be real cultural centers for their surroundings. After all, because of the poor connections, in many cases it was not even possible to go to the city each day or in the weekend. He who, for instance, was stationed at the Right Bank of the Saramacca River, could only reach Paramaribo in the weekend, in case he was willing to cover the distance with a rowboat; and that took many hours.

In the field of primary education, the test in the beginning of the twentieth century with the so-called Coolie Schools, where Coolie teachers took care of children of immigrants in their own language, may not be left unmentioned. With this, they wanted to improve the school attendance and the

Rahan.

De onderwijzerswoningen die de Overheid liet bouwen, waren over het algemeen van goede kwaliteit. Men ging ervan uit dat de onderwijzer het op zijn standplaats naar zijn zin moest hebben, zodat hij niet elke dag of elk weekend zou wegtrekken naar Paramaribo. Hij zou dan een echt cultureel middelpunt kunnen zijn voor zijn omgeving. Trouwens, het was door de gebrekkige verbindingen in veel gevallen niet eens mogelijk om elke dag of in het weekend naar de stad te vertrekken. Wie bijvoorbeeld aan de rechteroever van de Saramacca werkte, kon in het weekend Paramaribo alleen bereiken als hij bereid was om met een roeiboot de afstand af te leggen, en dat duurde vele uren.

Op het gebied van het lager onderwijs mag niet onvermeld blijven de proef in het begin van de twintigste eeuw met de zgn. Koeliescholen waar de kinderen van de immigranten werden opgevangen in hun eigen taal door koelie - onderwijzers. Men wilde hiermee het schoolbezoek en de onderwijsresultaten verbeteren. In 1910 werd deze school opgeheven. Wel bleef het nog lang gebruik om

training results. This school was discontinued in 1910. However, for a long time it remained a good custom to appoint persons from the vicinity of the schools as district teacher trainees to take care of children in their own language. This was also less expensive, because these non-graduated district teacher trainees were earning a very low salary. As a joke people said of them that they did not even earn enough to buy shoes and that is why they were called 'bare footers'.

Not much was done in the field of vocational education. By the end of the nineteenth century the technical school was founded on private initiative of the teacher O'Ferrall. The school existed till the middle of the twentieth century; when from the side of the government a Technical School was founded.

One could not enjoy a practical vocational training from an owner of a shoemaker's workshop or by apprenticing oneself to a tailor. Very important for a technical training were the workshops of the Colonial Vessels at Saramacca Street and of the Colonial Railways at Beekhuizen. Also the engineering course may not remain unmentioned here.

In the last quarter of the nineteenth century; in 1882, a start was made in Suriname with higher education by founding the Medical School. It so happened that the

personen in de omgeving aan te stellen als districtskwekeling om de kinderen in de eigen taal te kunnen opvangen. Dit was ook goedkoper, omdat deze ongegraderde districtskwekeling een heel laag salaris verdiende. Spottend zei men van hen dat ze niet eens genoeg verdienden om schoenen te kopen en daarom noemde men ze wel 'blote voeters'.

Op het gebied van het vakonderwijs werd niet veel gedaan. Op particulier initiatief van de onderwijzer O'Ferrall werd tegen het eind van de negentiende eeuw de Ambachtschool opgericht. Die heeft bestaan tot het midden van de twintigste eeuw toen van overheidswege een Technische School werd opgericht. Een praktische vakopleiding kon men genieten bij een schoenmakersbaas of door bij een kleermaker in de leer te gaan. Heel belangrijk voor een praktische opleiding waren de werkplaatsen van de koloniale vaartuigen aan de Saramaccastraat en van de koloniale spoorwegen te Beekhuizen. Ook de machinistencursus mag hier niet onvermeld blijven.

mortality rate among the shipped in immigrants was very high and, among other things, poor medical provisions were blamed for this. The Medical School existed till 1891 but was reopened in 1899. After that it lived on till 1969 and was then incorporated in the University of Suriname as the Medical Faculty.

As far back as the second half of the nineteenth century there were teachers that taught on the level of ULO. However, this education was often imperfect, because not infrequently one teacher had to give classes in all the subjects. At the initiative of Benjamins a number of these private schools therefore joined forces in 1887 in the public Combined School for ULO. This school was later expanded to a MULO School that got the name of Hendrik School.

In later years also the R.K. Mission and the Moravian Brothers opened MULO Schools, respectively the St. Paulus School and the Graaf Von Zinzendorf School.

In het laatste kwart van de negentiende eeuw, in 1882, werd in Suriname een begin gemaakt met Hoger Onderwijs door de oprichting van een Medische School. Het sterftecijfer onder de aangevoerde immigranten was namelijk erg hoog en dit werd o.m. toegeschreven aan gebrekkige medische voorzieningen. De Geneeskundige School heeft bestaan tot 1891, maar werd in 1899 heropend. Ze is daarna blijven bestaan tot 1969 en werd toen opgenomen in de Universiteit van Suriname als Medische Faculteit.

Reeds in de tweede helft van de negentiende eeuw waren er onderwijzers die onderwijs verzorgden op het niveau van ULO. Dit onderwijs was echter vaak gebrekkig, omdat niet zelden één leerkracht les moest geven in alle vakken. Op initiatief van Benjamins werden daarom enkele van deze particuliere scholen in 1887 verenigd tot de openbare Gecombineerde School voor ULO. Later werd deze school uitgebreid tot een MULO-school en kreeg de naam van Hendrikschool.

De Hendrikschool in 1939.

The Hendrik School in 1939.

In latere jaren werden ook door de R.K. - Missie en de Evangelische Broeder Gemeente MULO-scholen geopend, respectievelijk de St. Paulus- en de St. Louiseschool, en de Graaf Von Zinzendorfschool.

Door de immigratie van Brits - Indische en Javaanse contractarbeiders nam het aantal inwoners van Suriname in de laatste decennia van de negentiende en de eerste decennia van de twintigste eeuw sterk toe. De kinderen van deze immigranten moesten de school bezoeken volgens de leerplichtwet van 1876. Daarom moesten er ook meer scholen gebouwd worden en we zien dan ook in de eerste decennia van de twintigste eeuw dat het aantal scholen sterk groeide. Hierdoor en door de gelijkstelling van het bijzonder onderwijs aan het openbaar onderwijs in 1920 namen de kosten van het onderwijs sterk toe; het onderwijs werd een zware belasting voor de landsbegroting. De Overheid zag zich daardoor genoodzaakt om te gaan bezuinigen. En van deze

Graaf Von Zinzendorfschool.
Graaf Von Zinzendorf School.

bezuiniging werden vooral het onderwijs en de onderwijzers de dupe. Er werd bijvoorbeeld gekort op de salarissen. En men bedacht daarvoor allerlei constructies. En tot welke waanzinnige situaties dit kon leiden, mag het volgende voorbeeld illustreren. De bezitter van de

Een school in Ganzee in de dertiger jaren van de vorige eeuw.
A school in Ganzee in the nineteen thirties.

Because of the immigration of British Indian and Javanese contract laborers, the number of inhabitants of Suriname increased considerably in the last decades of the nineteenth century and the first decades of the twentieth century. The children of these immigrants had to visit the school in accordance with the compulsory education law of 1876. That is why also more schools had to be built and we therefore see that the number of schools strongly increased in the first decades of the twentieth century. Because of this and due to the equal treatment of private and public schools in 1920, the costs of education strongly increased; education became a heavy load for the national budget. Because of this, the government felt it was forced to make cutbacks. And especially education and the teachers were the ones to suffer. For instance, the salaries were cut down.

And all kinds of constructions were thought up for this. And the following example may illustrate to which crazy situations this could lead. Those in possession of the ('hoofdakte') teaching certificate, or the first-class teaching qualification ('eerste rang') could, among other things, serve in the following functions: teacher trainee, district teacher trainee, BLO –teacher, BLO –district teacher, BLO – Head master, not compulsory first-class teacher at GLO-schools, compulsory second-class teacher at GLO-schools, compulsory first-class teacher at GLO-schools, not compulsory first-class teacher at ULO-schools, compulsory second-class teacher at ULO-schools, compulsory first-class teacher at ULO-schools, not compulsory first-class teacher at MULO-schools, compulsory first-class teacher at MULO-schools, compulsory first-

hoofdakte of eerste rang kon o.a. dienen in de volgende functies: kwekeling, districtskwekeling, BLO-meester, districts BLO-meester, BLO-hoofd, onverplichte eerste ranger bij het GLO, verplichte tweede ranger bij het GLO, verplichte eerste ranger bij het GLO, onverplichte eerste ranger bij het ULO, verplichte tweede ranger bij het ULO, verplichte eerste ranger bij het ULO, onverplichte eerste ranger bij het MULO, verplichte tweede ranger bij het MULO, verplichte eerste ranger bij het MULO, verplichte eerste ranger hoofd ULO, verplichte eerste ranger hoofd MULO.

Dit waren enkele van de 42 posities waarin een bezitter van de hoofdakte of eerste ranger kon dienen. In alle gevallen was het salaris anders. De noodzaak voor bezuiniging werd nog erger in de jaren dertig door o.a. de optredende wereldcrisis. De Overheid ging er toen toe over om een nieuw schooltype in te stellen, het BLO, het

Beperkt Lager Onderwijs. Daar werd uitsluitend les gegeven in de vakken Nederlands, rekenen, schrijven en lezen. En dan werden de kinderen ook nog een beetje beziggehouden met handwerken, zingen, tekenen, cijferen en tuinarbeid. Het spreekt vanzelf dat de salarissen van de mensen die op zo'n BLO - school werkten, ook achteruit gingen. Trouwens, ook de klassen van de BLO - scholen werden groter gemaakt dan die op de GLO - scholen. Bijna alle districtsscholen in Suriname werden toen gedegradeerd tot BLO - scholen. Op het eind van de dertiger jaren ging men zelfs nog een stapje verder door vooral in de centra waar Javaanse immigranten woonden, de 'Dessaschool' te introduceren, waar het niveau van het onderwijs nog lager lag dan op de BLO - scholen. Deze situatie duurde voort tot 1948, toen er als gevolg van de reorganisatieplannen van d'Haens verbetering optrad in vrijwel alle sectoren van het onderwijs.

'Dessaschool' voor kinderen van Javaanse immigranten, Catharina Sophia (1940).
'Dessaschool' for children of Javanese immigrants, Catharina Sophia (1940).

class headmaster ULO-schools, compulsory first-class headmaster MULO-schools.

Those were some of the 42 positions in which those in the possession of a 'hoofdakte' or 'eerste rang' could serve. In all those cases the salary was different.

The need to cutback became worse in the thirties due to, for instance, the occurring world crisis. The government then proceeded to creating a new school type, the BLO, the Limited Primary Education. There classes were only given in the following subjects: Dutch, arithmetic, writing, and reading. And then the children were also kept a little busy with needlework, singing, drawing, making calculations, and doing work in the garden. It goes without saying that

the salaries of those working at such a BLO-school were also worse off. By the way, also the classes of the BLO-schools were made larger than those at the GLO-schools. Almost all the district schools in Suriname were then downgraded to BLO-schools.

At the end of the thirties, they even went a step further by introducing in especially the centers where Javanese immigrants lived the 'Dessa School', where the level of education was even lower than at the BLO-schools. This situation lasted until 1948, when, as a result of reorganization plans from d'Haens, in almost all the sectors of education improvement set in.

Voor een goed begrip van de ontwikkeling is het misschien goed om hier even aan te geven hoe het onderwijs in Suriname eruit zag tot 1932. Er waren GLO – scholen; dat waren eigenlijk alle lagere scholen. Voorts waren er de achtklassige ULO - scholen, waarvan de eerste klas gelijk stond aan de eerste klas van een lagere school. Op deze ULO - scholen werd er onder andere Frans gegeven. Van de achtklassige MULO - scholen stond de eerste klas gelijk aan de derde klas van de lagere school. Het eindexamen van de MULO - school stond gelijk aan een driejarige HBS in Nederland. Het aantal MULO - scholen in Paramaribo was toen beperkt: een openbare MULO – school (de Hendrikschool), twee MULO - scholen van de Rooms - Katholieke Missie (de St. Paulusschool en de St. Louiseschool), een MULO - school van de Evangelische Broeder Gemeente (de Graaf Von Zinzendorfschool). Er waren vier ULO - scholen, een openbare ULO - school (de Van Sypesteynschool), twee ULO - scholen van de Rooms - Katholieke Missie (de St. Margarethaschool en de St. Willebrordusschool), een ULO - school van de Evangelische Broeder Gemeente (de Selectaschool). In de districten waren er toen nog geen ULO - en ook geen MULO -scholen. Middelbare scholen waren er toen

For a clear understanding it is perhaps good to indicate here how education in Suriname looked, how many types of schools there were up to 1932. There were GLO-schools; in fact all elementary school were GLO-schools. Furthermore, there were ULO-schools with eight grades, of which the first grades were equal to the first grades of the elementary schools. Among other things, French was taught at these ULO-schools. The first of the eight grades of the MULO-school was equal to the third grade of the elementary school. The certificate of the MULO-school was equal to the certificate of a three-year HBS in the Netherlands. The number of MULO-schools in Paramaribo was limited then. There were: one public MULO-school (Hendrik School), two MULO-schools of the Roman Catholic mission (St. Paulus School and Louise School), one MULO-school of the Moravian Brothers (Graaf Von Zinzendorf School).

There were four ULO-schools, one Public ULO-school (Van Sypesteyn School), two ULO-schools of the Roman Catholic mission (St. Margaretha School and St. Willebrordus School), one ULO-school of the Moravian Brothers (Selecta School).

In the districts there were no ULO-schools and also no

in heel Suriname nog niet.

Zoals eerder gezegd werden in 1932 bijna alle districtsscholen gedegradeerd tot BLO - scholen, scholen dus voor Beperkt Lager Onderwijs. De lagere scholen in Paramaribo bleven GLO – scholen, evenals de scholen in de hoofdplaatsen van de districten. Wel mag gezegd worden dat het peil van de ULO - en MULO - scholen toen vrij hoog stond. Op de MULO - school had men nog geen splitsing in A en B en alle leerlingen volgden daar hetzelfde onderwijs in alle vakken. Men begon op de MULO - school reeds in de tweede klas met onderwijs in Frans en in de vijfde klas kwamen daar nog bij de vakken Duits, Engels, algebra, meetkunde en natuurkunde. In de zevende klas kwam er ook nog goniometrie bij, in de achtste klas gevolgd door stereometrie en scheikunde. Wie werd afgewezen voor het eindexamen van de school, moest het volgend jaar alles overdoen. Het systeem van vrijstellingen kende men nog niet. Maar het bezit van een diploma van een MULO - school van toen was een garantie dat men een gedegen opleiding had genoten. Het gebeurde niet zelden dat afgestudeerden van de Hendrikschool in Nederland werden toegelaten tot de vijfde klas van de HBS.

MULO-schools yet.

At that time there were no secondary schools in all Suriname yet. As said earlier, in 1932 almost all the district schools were downgraded to BLO-schools, so schools for limited primary education. The elementary schools in Paramaribo remained GOL-schools, just as the schools in the capitals of the districts. However, it must be said that the level of the ULO and the MULO-schools was very high then. At the MULO-schools there was no division yet in A and B, and all the pupils were getting the same training in all subjects.

In the second grade of the MULO-schools they already started with instruction in French language and in the fifth grade the subjects, German, English, algebra, geometry, and physics were added on. In the seventh grade goniometry was also added on and in the eighth grade, stereometry and chemistry. He who failed in the final examination had to do everything over the following year. The system of exemption from part of the examination was not known yet. But the possession of a certificate from a MULO-school of then was a guarantee that one had received a thorough education.

It did not seldom happen that graduates from the Hendrik School were enrolled in Holland in the fifth grade of the HBS.

Onderwijsverenigingen

De onderwijzers hadden zich al lang verenigd in vakverenigingen. Zo kende men het SOG, het Surinaams Onderwijzers Genootschap, en de Christelijke Onderwijzersvereniging Broederschap. In de jaren twintig van de twintigste eeuw werd de Katholieke Onderwijzers Kring opgericht voor de leerkrachten werkzaam bij het Rooms - Katholiek onderwijs. In 1933 werd door de onderwijzers bij het openbaar onderwijs opgericht de Surinaamse Onderwijzers Bond (SOB). De slechte situatie bij het onderwijs en voor de onderwijzers leidde ertoe dat er in 1945 op initiatief van het SOG een groot onderwijzerscongres gehouden werd, waaraan alle onderwijsverenigingen deelnamen. Dit congres stond onder leiding van Johan Ferrier, de latere gouverneur en

president van Suriname. Tijdens dit congres in het theater Bellevue werden alle grieven naar voren gebracht en werden ook voorstellen aangedragen voor verbetering van het onderwijs. Mede door dit congres liet de Overheid een Inspecteur voor het onderwijs uit Indonesië halen om een verslag uit te brengen over de situatie van het onderwijs in Suriname en om aan te geven welke verbeteringen aangebracht zouden kunnen worden. Men liet daartoe komen de heer d'Haens, Inspecteur van het Onderwijs in het toenmalige Nederlands Oost-Indië. Hij maakte een uitvoerige studie van het onderwijs en bracht een rapport uit, het zgn. 'Rapport d'Haens'. Dit werd het uitgangspunt voor de veranderingen en verbeteringen die met ingang van 1948 aangebracht zouden worden in het onderwijs.

Leerkrachten van de Hendrikschool in 1944.
Teachers of the Hendrik School in 1944.

Teachers' Unions

For a long time already teachers had joined forces in unions. Known were the Surinam Teachers' Society (SOG), and the Christian Teachers' Union 'Brotherhood.' In the twenties of the twentieth century the Roman Catholic Teachers' Circle was founded for teachers in the employ of Roman Catholic Education. In 1933 the teachers of the public schools founded the Surinam Teachers' Union (SOB). The poor situation at the Ministry of Education and for the teachers meant that a large teachers' congress was held in 1945 on the initiative of the SOG. All the teachers unions participated in this congress. The congress was held under the leadership of Johan Ferrier, the future

governor and president of Suriname. During this congress in the Bellevue theatre all complaints were raised and proposals were made to improve education. As a consequence of this congress, the government sent for an inspector from Indonesia to report about the situation of education in Suriname and to indicate which improvements could be made. For this purpose they sent for Mr. D'Haens, education inspector in the then Netherlands East India. He made a comprehensive study of education and produced a report, the so-called 'd'Haens Report.' This report became the point of departure for the changes and improvements that would be introduced starting 1948.

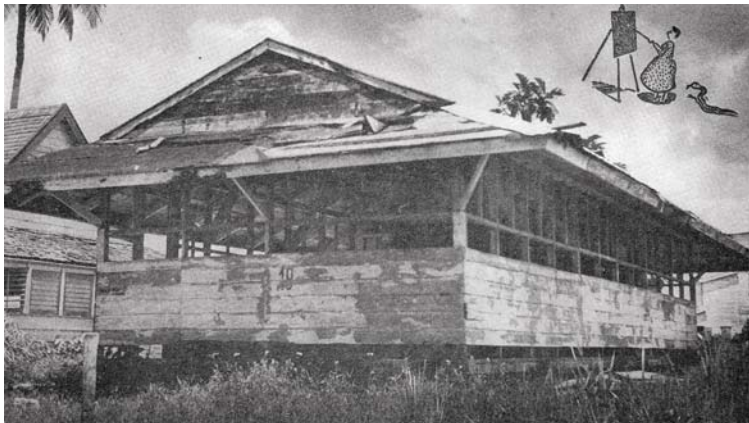

De ontwikkelingen vanaf 1948

De periode vanaf 1948 laat in vele opzichten een uitbreiding en verbetering zien van het onderwijs. Deze veranderingen waren in belangrijke mate een gevolg van de uitvoering van het plan d'Haens.

Eén van de eerste veranderingen was de verbetering van de salariëring van de leerkrachten. Tot dusver waren de onderwijsleerkrachten één van de slechtst betaalde groepen in de samenleving. Het onderwijs was immers vaak een sluitpost van de begroting. Maar in 1948 kwam er een belangrijke verbetering en werden de salarissen van de onderwijzers rechtgetrokken. Een andere belangrijke verbetering was de afschaffing van de school voor Beperkt Lager Onderwijs. Alle lagere scholen werden nu GLO - scholen (Gewoon Lager Onderwijs). Deze werden echter onderscheiden in districts - GLO, GLO - A en GLO - B. GLO - A scholen waren bedoeld voor kinderen uit een Nederlandsprekend milieu en de GLO-B scholen voor kinderen uit een niet Nederlandsprekend milieu. De achtklassige MULO - school werd vervangen door een vierjarige als bovenbouw op de lagere school. Om toelating te krijgen tot de eerste klasse van de Mulo -

school moest een examen worden afgelegd. De uniforme examens die werden afgenomen, gaven aan welke leerlingen MULO zouden mogen volgen. Ook de eindexamens Mulo waren uniform. De ULO - scholen werden eveneens van een achtklassige teruggebracht tot een tweejarige als bovenbouw op de lagere school. Hiervoor waren er geen toelatingsexamens vereist. In feite konden alle leerlingen die de lagere school doorlopen hadden, toelating verkrijgen tot de ULO - school. In de jaren die volgden, werden veel nieuwe scholen bijgebouwd, zowel in Paramaribo als in de districten. Zo kreeg Paramaribo enkele openbare Mulo - scholen erbij (bijvoorbeeld de A.T. Calorschool), terwijl ook MULO - scholen werden gebouwd door de Rooms - Katholieke Gemeente (zoals de Mgr. Wulfingschool), de Evangelische Broeder Gemeente (bijvoorbeeld de C.R. Froweinschool), de Hindoe Gemeenten (bijvoorbeeld de Shri Vishnuschool) en de Moslim Gemeenten (zoals de Abu Hanifaschool). Maar de Overheid sloeg ook haar vleugels uit naar de districten. In 1949 werden de eerste districtsmuloscholen opgericht in Moengo en Nieuw Nickerie. De uitbreiding

Oude school in Uitkijk (1958).
Old school in Uitkijk (1958).

The Developments as of 1948

The period as of 1948 in many respects shows an expansion and improvement of education. These changes were to a considerable extent the result of the implementation of the d'Haens plan. One of the first changes was the improvement of the payment of the teachers. Up till then the teachers were one of the badly paid groups in the community.

After all, education often came at the bottom of the list. But an important improvement came in 1948 and the salaries of the teachers were set right.

Another important improvement was the abolition of the

school for limited primary education (BLO). All the elementary schools now became GLO-schools (Regular Primary Education). However, those were distinguished into districts' GLO, GLO-A, and GLO-B schools. GLO-A schools were meant for children from a Dutch speaking environment and the GLO-B schools for children from a not Dutch speaking environment.

The eight-grade MULO-schools were replaced by a four-year MULO-school as the upper part of the elementary school. To get admission to the first grade of the MULO-school, one had to take an examination. These uniform examinations that were taken, indicated which pupils were

die hiermee was ingezet, bleef zich in de decennia daarna voortzetten en momenteel zijn er in Suriname ongeveer 100 scholen voor Voortgezet Onderwijs aan junioren, zoals men de scholen voortbouwend op de lagere school noemt. Een groot deel van deze scholen vinden we in de districten.

Behalve deze uitbreiding in de breedte, dus kwantitatief, werd ook gewerkt aan de uitbreiding in de diepte, kwalitatieve uitbreiding. Zo kreeg Paramaribo in 1949 een Kweekschool voor onderwijzers, waar men in drie jaren een opleiding kon volgen voor de onderwijzersakte. De avondopleiding bleef echter bestaan, evenals de hulponderwijzersakte, terwijl de opleiding voor de hoofdakte altijd een avondopleiding was, los van de kweekschool.

In 1952 kon de Surinaamse Kweekschool haar eerste afgestudeerden afleveren. In april 1950 werd ook de AMS opgericht, de Algemene Middelbare School, als bovenbouw op de MULO - school. Men kon toegelaten worden tot de AMS na een toelatingsexamen, en dat was mogelijk als men over was van de derde naar de vierde

Het gebouw waar de AMS en de SKS zijn begonnen.
*The building where AMS (General Secondary School) and SKS
(Training College for Teachers) started.*

allowed to follow MULO-education. Also the final examinations of the MULO-schools were uniform. The ULO-schools were also reduced from an eight-grade to a two-year as the upper part of the elementary schools. For this no entrance examinations were required. In fact all pupils who had attended the elementary school could be admitted to the ULO-school. In the years that followed many new schools were built in Paramaribo as well as in the districts. This way Paramaribo got some extra public MULO-schools (e.g. the A.T. Calor School). MULO-schools were also built by the Roman Catholic congregation (e.g. the Mgr. Wulfingh School), the Moravian Brothers (e.g. the C.R. Frowein School), the Hindu congregations (e.g. the Shri Vishnu School), and the Muslim Congregations (e.g. the Abu Hanifa School).

But the government also spread its wings to the districts. In 1949 the first district MULO-schools were founded in Moengo and Nieuw Nickerie. The expansion that was started with this continued in the years that followed and presently there are about 100 schools in Suriname for secondary education to juniors, such as the schools

Mulo of zijn of haar Mulo - diploma had behaald. De eerste afgestudeerden van de AMS konden worden afgeleverd in 1952. De AMS bleef zich in de jaren daarna gestadig uitbreiden. Naast de AMS A en B kwamen er zelfs afdelingen C en D. Deze werden in 1962 losgemaakt van de AMS en tot een zelfstandige school gevormd: de Middelbare Handelsschool.

Deze school is uiteindelijk opgegaan in de school die we nu nog kennen als het IMEAO, Instituut voor Middelbaar, Economisch en Administratief Onderwijs.

De Kweekschool van 1949 en de AMS van 1950 bleven niet de enige scholen van dat type, want ook daar zien we een uitbreiding in de breedte en geleidelijk aan werden er

building on the elementary schools are called. A large part of these schools are found in the districts.

Except for this expansion widthwise, so quantitatively, something was also being done about the depth, so qualitative expansion. So, Paramaribo got a training college for teachers in 1949, where people could receive training for the teacher's certificate. However, the evening course remained, just like the assistant teacher's certificate, while the training for the head teacher's certificate always had been an evening course separately from the training college.

In 1952, the training college could deliver its first graduates. In April 1950, the AMS, the General Secondary School, was also founded as senior high of the MULO-school. One could be admitted to the AMS after an entrance examination. And that was possible if one had moved up from the third to the fourth grade or if one had a diploma from the MULO-school. The first graduates from

meer kweekscholen en middelbare scholen gebouwd. Behalve het VWO werd ook het schooltype HAVO ingevoerd. De meeste middelbare en kweekscholen vinden we nu nog in Paramaribo, maar in Nickerie en Lelydorp zijn er scholengemeenschappen waar men een middelbare, HAVO – en/of een onderwijzersopleiding kan volgen.

Vermeldenswaard is dat tijdens de Tweede Wereldoorlog ook een middelbare school bestond in Paramaribo. Door de oorlog was het immers niet mogelijk om voor studie naar Nederland te gaan. Deze school heeft een aantal studenten afgeleverd, die met goed gevolg het eindexamen

van de vijfjarige HBS hadden afgelegd. Na de oorlog werd deze school, die ook een tijdelijk karakter had, opgeheven.

Ook voor andere vormen van hoger onderwijs is de periode vanaf 1948 een belangrijke geweest. In 1948 werd in Paramaribo de Surinaamse Rechtsschool opgericht. Aan deze instelling konden de studenten een opleiding volgen voor praktizijn, notaris of hogere bestuursambtenaar. Er waren dus drie richtingen. In 1968 werd de Universiteit van Suriname opgericht als een geschenk aan de Surinaamse gemeenschap ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan van de Staten van Suriname. De Surinaamse Rechtsschool ging toen op

1955, Studenten en leraren van de Surinaamse Kweekschool (SKS).

1955, Students and teachers of the SKS, the training college for teachers.

the AMS could be delivered in 1952. In the years that followed, the AMS kept expanding gradually: In addition to the AMS-A and B even departments C and D were introduced. These were unlinked from the AMS in 1962 and an independent school was formed: the Secondary Trade School. This school was finally taken over by the school we still know as the IMEAO, Institute for Secondary Economic and Administrative Education.

The Teachers' College of 1949 and the AMS of 1950 did not remain the only schools of that type, for also there we see an expansion widthwise and gradually more teachers' colleges and secondary schools were built. In addition to

the VWO, the HAVO school type was introduced. Most of the secondary schools and teachers' colleges we still find in Paramaribo, but in Nickerie and Lelydorp there are comprehensive schools where people can follow a course in secondary, HAVO, and/or a teacher's education.

Worth mentioning is that during World War II there was a secondary school in Paramaribo too. For, due to the war it was not possible to go to Holland to study. This school delivered a number of students who passed for the final examination of the five-year HBS. After the war, this school, which also was of a temporary nature, was closed.

in de Universiteit van Suriname en werd toen daar de eerste faculteit. Deze universiteit kreeg gestadige uitbreiding. In 1969 werd de Geneeskundige School opgenomen in de universiteit als Medische Faculteit en later werden daaraan andere faculteiten toegevoegd.

Ook in andere opzichten kunnen we spreken van verbeteringen op onderwijsgebied.

Zo kwam er in 1965 een leerplan voor de lagere school tot stand.

Ook werd in de jaren zeventig een nieuw schooltype ingevoerd, het Lager Beroepsgericht Onderwijs, LBGO.

Ook zag het Natuur - Technisch Instituut, NATIN, in deze periode het levenslicht.

Terwijl in het verleden vaak boeken gebruikt werden die uit Nederland kwamen en dus niet waren aangepast aan de Surinaamse omgeving, werden in deze periode ook boeken geschreven specifiek voor het Surinaams

onderwijs. Zo kregen we bijvoorbeeld een geschiedenisboek van Van Dijk en Getrouw: 'De ontwikkeling van de Surinaamse geschiedenis'. Dahlberg schreef een aardrijkskundeboek speciaal voor de Surinaamse scholen. In de jaren tachtig werden in het kader Vernieuwing Curriculum Basisonderwijs voor alle vakken boeken geschreven die gericht waren op Surinaamse omstandigheden.

Voor de opleiding van leerkrachten voor LO - en MO - akten werd in 1966 het Didactisch Instituut opgericht. Dit instituut ging later op in het Instituut voor de Opleiding van Leraren (IOL) dat nog steeds bestaat. Aan deze instelling genieten jaarlijks meer dan 1000 studenten een opleiding in vrijwel alle vakken die onderwezen worden op VOJ - en VOS - scholen. (VOJ is Voortgezet Onderwijs aan Junioren, vervolgonderwijs na de lagere school; VOS is Voortgezet Onderwijs aan Senioren, vervolgonderwijs na de MULO.)

Also for other forms of higher education the period from 1948 was an important one. In 1948 the Surinam School of Law was founded in Paramaribo. Students at this institute could do a course to become lawyers, notaries, or higher administrative officers. So, there were three directions.

In 1968, the University of Suriname was established as a gift to the Suriname community on the occasion of the centenary of Parliament of Suriname (Staten Van Suriname). The Surinam law school was then taken over by the University of Suriname and then became the first faculty there. The university gradually expanded. In 1969 the Medical school was incorporated in the university as Medical Faculty and later other faculties were added.

Also in other respects we can speak of improvements in the field of education.

As a result of this a statement of the intentions, principles and organization of the primary schools was established. Also a new school type was introduced in the seventies, The Primary Vocational Oriented Education, LBGO. In this period also the Nature Technical Institute, NATIN, saw the light of day.

While in the past often books were used that came from Holland and thus not adapted to the Suriname environment, in this period books were also written specifically for education in Suriname. So for instance we got a history book from Van Dijk and Getrouw: 'The development of the History of Suriname.' Dahlberg wrote a geography book especially for the Suriname schools. Within the framework of the 'Renewal Curriculum Primary Education', in the eighties books tailored to the Circumstances of Suriname were written for all subjects. For the training of teachers for LO and MO (secondary school teaching certificates), the didactical Institute was established in 1966. This institution was later incorporated in the Institute for Training of Teachers (IOL), which still exists. At this institution every year more than 1000 students receive training in practically all subjects that are taught at VOJ-schools and VOS-schools. (VOJ is secondary education at junior level); (VOS is secondary education at senior level, secondary education after MULO).

Dr. H.D. Benjamins

‘Heil ‘t land, gebenedijd het dier geslacht,
Daar uit zijn schoot een zoon ontsproot,
Die, na verscheiden, leeft in volle kracht.’

In 1877 werd in Suriname het Departement van Onderwijs ingesteld. Reeds enkele maanden na de instelling van dit departement werd H.D. Benjamins belast met de leiding ervan. Deze leiding zou hij behouden over een periode van bijna 30 jaren. De ontwikkeling

van het onderwijs is in deze periode bijzonder groot geweest en het is niet overdreven te zeggen dat de ontwikkeling van het onderwijs in Suriname en van de Surinamers in belangrijke mate het werk is geweest van de maatregelen van Dr. H.D. Benjamins.

In 1877 the Department of Education was instituted in Suriname. Already some months after the institution of this department, H.D. Benjamins was entrusted with the management of it. He would remain in charge for a period of almost 30 years. The

development of education in this period was particularly great and it is not going too far to say that the development of education in Suriname and of the Surinamese was considerably the work of the measures of Dr. H.D. Benjamins.

Dr. H.D. Benjamins

*‘Hallowed be the country, blessed the animal line,
For out of its lap a son originated,
Who, after his demise, lives in full powers.’*

Herman Daniël Benjamins werd in 1850 geboren in Paramaribo. Hij vertrok al vroeg naar Nederland voor studiedoelinden en in 1875, dus op 25-jarige leeftijd, promoveerde hij aan de Universiteit van Leiden tot doctor in de wis- en natuurkunde. Reeds bij zijn afstuderen maakte hij gewag van het feit dat hij naar Suriname zou vertrekken zodra de mogelijkheid daartoe bestond en dat de zee hem zou scheiden van de vele goede vrienden die hij in Nederland gemaakt had. Toch zou het duren tot 1877 voordat hij kon terugkeren naar Suriname. In dat jaar werd door Gouverneur Van Sypesteijn een middelbare school opgericht en tot directeur van die school werd benoemd de jonge doctor H.D. Benjamins.

Deze middelbare school heeft helaas geen lang leven gehad omdat ze op last van de Minister van Koloniën gesloten moest worden: ze vormde een te zware last voor de koloniale begroting. Dr. H.D. Benjamins werd toen per 1 juni 1878 belast met de leiding van het Departement van Onderwijs als Inspecteur voor het Onderwijs, een post die hij zou bekleden tot zijn pensionering in 1910.

De verdiensten van Dr. Benjamins voor het onderwijs zijn bijzonder groot. Om enkele van ze te noemen. Toen Dr. Benjamins belast werd met de leiding van het departe-

ment, was er in Paramaribo nog geen enkele openbare school. Bij zijn aftreden waren er al vijf openbare lagere scholen, t.w. de Willemschool, de Koningin Wilhelmina-school, de Oranjeschool, de Emmaschool en de Westerschool. En bovendien was er ook een ULO-school, de Gecombineerde School voor Uitgebreid Lager Onderwijs, de school die later tot MULO-school uitgroeide en de naam zou krijgen van Hendrikschool.

Deze school bestaat nog steeds en is de oudste Mulo-school van Suriname. Tijdens het bewind van Dr. Benjamins werd in Paramaribo ook de Geneeskundige School opgericht in 1882 voor opleiding van districtsgeneesheren. Aan deze opleiding gaf hij les in natuurkunde en in plantkunde.

De veelzijdigheid van Benjamins merken we ook in zijn waarneming als gouvernementslandmeter.

Het aantal scholen nam toe in Paramaribo, maar ook in de districten werden veel scholen gebouwd. Op grond van de leerplichtwet moesten de kinderen namelijk tot twaalf jaar onderwijs genieten. Het aantal leerlingen verdubbelde in de eerste 20 jaren van zijn bewind en ook het aantal gekwalificeerde leerkrachten nam toe. Om te voorzien in de behoefte aan leerkrachten, richtte Benjamins een

Herman Daniel Benjamins was born in Paramaribo in 1850. Already early he left for Holland for study purposes and in 1875, so at the age of 25, he took his doctoral degree at the University of Leiden in the faculty of Mathematics and Physics. Already at his graduation he made mention of the fact that he would depart to Suriname as soon as the opportunity for that existed and that the sea would separate him from the many good friends he had made in the Netherlands. Nevertheless it would take till 1877 before he could return to Suriname. In that year the Governor Van Sypesteijn instituted a secondary school and the young Dr. H.D. Benjamins was appointed the principal of that school. Unfortunately, this secondary school did not live long, because by order of the Minister of Colonial Affairs the school had to be closed again, since it was a too heavy burden for the colonial government. As of June 01, 1878 Dr. H.D. Benjamins was then placed in charge of the Department of Education as Inspector of Education. A position he would hold until his retirement in 1910.

Dr. Benjamins' merits for education are particularly great. To mention some of them: When Dr. Benjamins was entrusted with the management of the department there was not a single public school in Paramaribo yet. On his retirement there were already five public schools, namely

the Willem School, the Koningin Wilhelmina School, the Oranje School, the Emma School, and the Wester School. And on top of that there also was an ULO-school, namely the Combined School for Comprehensive Lower Education, the school that later developed into a MULO-school and would later get the name of Hendrik School. This school still exists and is the oldest Mulo-school of Suriname.

During Dr. Benjamins' period of office also the Medical School for district physicians was instituted in Paramaribo in 1882.

Dr. Benjamins also gave lessons in physics and in botany at this institution.

We also observe his versatility in his substitution as government surveyor. The number of schools in Paramaribo increased, but also in the districts many schools were built. On the basis of the compulsory education law it so happened that children had to be educated in school until their twelfth year. The number of pupils doubled in the first twenty years of his period of office and also the number of qualified teachers increased. To fill the need of teachers, Benjamins started a Teacher's Training College.

During his period of office the so-called coolie schools, where the children of immigrants were taken care of in their own language, were established. With this he wanted

Normaalschool op voor de opleiding tot onderwijzer. Toen werden ook de z.g. koeliescholen ingesteld waar kinderen van immigranten in hun eigen taal werden opgevangen. Benjamins wilde hiermee niet alleen het schoolbezoek van de kinderen bevorderen, maar deed dat ook uit pedagogisch - didactische overwegingen: de kinderen zouden het Nederlands makkelijk kunnen leren. Dr. Benjamins was gekant tegen onderwijs in wat men toen nog noemde het Negerengels zoals dat gegeven werd op vele scholen van de Evangelische Broeder Gemeente. Alle onderwijs moest volgens hem gegeven worden in het Nederlands.

In 1897 vertrok Dr. Benjamins voor de eerste maal met verlof naar Nederland. Zijn veelzijdigheid zou zich reeds toen manifesteren, o.a. door artikelen die hij schreef in het blad 'Oost en West'. Belangrijk was ook de bijdrage die hij geleverd heeft aan, en materiaal dat hij heeft aangedragen in de grenskwestie tussen Venezuela en Guyana. Hij vroeg toen reeds aandacht voor de grenskwestie tussen Suriname en Brits Guyana. Reeds eerder had hij trouwens al een belangrijke rol gespeeld bij de oplossing van de Lawakwestie, die in

to promote the school attendance of the children, but also on pedagogic-didactical grounds as a result of which the children could easier learn the Dutch language. Dr. Benjamins was opposed to education in what people then still called Negro-English as happened at many schools of the Evangelical Community of the Moravian Brethren. According to him, all teaching had to be done in the Dutch language.

In 1897 Dr. Benjamins went on leave to the Netherlands for the first time. Already then his versatility would display itself, among other things through articles he wrote in the journal 'East and West'. Important also was the contribution he made and material he came out with in the border dispute between Venezuela and Guyana. Also then he demanded attention to the border dispute between Suriname and British Guyana. For that matter, he had earlier already played an important role in the solution of the Lawa-issue, which was solved in 1891 through the agency of the Czar of Russia, whereby the Lawa area was awarded to Suriname. During his leave he also saw to it that the Military Hospital got its first X-ray machine. In 1900 he returned from leave and the following year, in 1901, the position of Government Secretary, in which he would earn much more money than as an Inspector of

1891 door bemiddeling van de Tsaar van Rusland werd beslecht en waarbij het Lawagebied aan Suriname werd toegewezen. Tijdens zijn verlof zorgde hij er ook voor dat het Militair Hospitaal zijn eerste röntgenapparaat kreeg. In 1900 keerde hij van zijn verlof terug en het jaar daarop werd hem de post aangeboden van Gouvernementssecretaris die hem meer zou opleveren dan de functie van Inspecteur voor het Onderwijs. Maar zijn hart trok naar het onderwijs en na korte tijd Gouvernementssecretaris te zijn geweest, bedankte hij en werd weer Inspecteur voor het Onderwijs. In 1907 vertrok de heer Benjamins weer met verlof naar Nederland waar hij zou blijven wonen en waar hij in 1910 zijn pensioen aanvraag. Dat betekende echter niet dat hij werkeloos zou blijven en het betekende nog minder dat hij zich niet meer met Surinaamse aangelegenheden zou bemoeien. In deze periode laat hij zich gelden als een kenner bij uitstek van alle Surinaamse toestanden. Het is trouwens belangrijk te vermelden dat Dr. Benjamins in de periode toen hij nog actief inspecteur was en leiding had over het departement, de onderwijzers in

Education, was offered to him. But his heart drew to education and after having filled the position of Government Secretary for a short while, he declined the post and again became the Inspector of Education. In 1907 Mr. Benjamins again went on leave to the Netherlands where he would remain living and where he applied for his retirement in 1910. However, that did not mean that he would remain idle and it meant even less that he would not look after matters of Suriname. During this period he asserted himself as an outstanding expert on situations from Suriname. As a matter of fact it is important to mention that Dr. Benjamins, during the period he still was active as an inspector and in charge of the department, enabled the teachers to travel free of charge to and from the districts. He thought it important that in that way they could increase their knowledge of the country. It is also important to mention the measure he was able to carry out that teachers became civil servants within the meaning of the retirement regulations, as a result of which they were assured of a pension at the end of their career. Important is also the establishment of the school savings bank during his period of office with which he wanted to promote saving under young people.

de gelegenheid stelde om gratis te reizen van en naar de districten. Hij vond het belangrijk dat zij op die manier hun kennis van het land konden vergroten. Ook is de moeite van het vermelden waard de maatregel die hij heeft kunnen doorvoeren dat de onderwijzers ambtenaar werden, in de zin van de pensioenverordening, waardoor zij aan het eind van hun loopbaan verzekerd waren van een pensioen.

Tijdens de periode van Dr. Benjamins werd de schoolspaarbank opgericht om het sparen onder de jeugd te bevorderen.

Van 1914 tot 1917 heeft Benjamins samen met Snelleman de redactie gevormd van de Encyclopedie van Nederlands West Indië. Deze Encyclopedie is heel lang een vraagbaak gebleven voor mensen die iets wilden weten over land en volk van Suriname. In feite is dit boek nog altijd een bron voor iemand die kennis wil opdoen over Suriname. In 1919 was Benjamins één van de initiatiefnemers tot oprichting van de West Indische Gids, een blad dat mede onder zijn redactie stond en waarin artikelen verschenen die betrekking hadden op Suriname en op de Nederlandse

From 1914 till 1917 together with Snelleman he formed the editorial staff of the Encyclopedia of the Dutch West Indies. This encyclopedia for a long time remained a handbook for people who wanted to know something of the country and the people of Suriname. In fact this book is still a source for someone who wants to acquire knowledge about Suriname. In 1919 he was one of the initiators for the foundation of the West Indian Guide, a journal that was also edited by him and in which articles appeared that referred to Suriname and to the Netherlands Antilles. This journal had a long life and fortunately continued to exist after the death of Benjamins.

One of the greatest merits of Dr. Benjamins is without doubt the incentive that emanated from him for going out to explore the interior. It is also owing to him that expeditions were sent out to the interior of Suriname, for

Antillen. Dit blad heeft een lang leven gehad en bleef gelukkig na het overlijden van Benjamins voortbestaan. Eén van de grootste verdiensten van Dr. Benjamins is zonder twijfel de stimulans die van hem is uitgegaan voor verkenning van het binnenland. Het is mede aan hem te danken dat expedities werden uitgerust naar de binnenlanden van Suriname, bijv. de Suriname - expeditie, de Saramacca – expeditie en de Coppename - expeditie. Daardoor werd het binnenland ontsloten en onze kennis van het binnenland van Suriname verrijkt.

Als waardering voor zijn arbeid werd zijn salaris met 500 gulden verhoogd. Ter gelegenheid van zijn 80ste verjaardag in 1930 vond de toenmalige Gouverneur Rutgers het gepast om de Westerschool te vernoemen naar Dr. H.D. Benjamins. Omstreeks 1960 werd in het Eerste Rijkweg Project ook één der belangrijkste straten naar hem vernoemd. In 1933 stierf Dr.H.D. Benjamins in Den Haag.

instance, the Suriname Expedition, the Saramacca Expedition, and the Coppename Expedition. Because of those expeditions the interior was opened up and our knowledge of the interior of Suriname improved.

In appreciation of his work, his salary was increased with 500 guilders. On the occasion of his 80th birthday in 1930, the then Governor Rutgers thought it fit to rename the Wester School after Dr. H.D. Benjamins. About 1960 one of the important streets in the Eerste Rijkweg Project was named after him. In 1933 Dr. H.D. Benjamins died in The Hague.

Huidige structuur van het onderwijs

Suriname kent leerplicht, wat inhoudt dat alle kinderen vanaf hun zevende tot hun twaalfde jaar waar daartoe de mogelijkheid bestaat, onderwijs moeten genieten.

In de praktijk gebeurt het tegenwoordig steeds vaker dat de kinderen reeds vanaf hun vierde jaar een kleuterschool bezoeken. Als ze zes jaar zijn, worden ze ingeschreven op een zesjarige basisschool voor gewoon lager onderwijs.

Ook bestaan er scholen voor kinderen met een lichamelijke of geestelijke handicap. Kinderen die de lagere school hebben doorlopen, kunnen voor verdergaand onderwijs kiezen tussen het MULO – onderwijs (meer uitgebreid lager onderwijs), het LBGO (lager beroepsgericht onderwijs), het Nijverheidsonderwijs en het Technisch Onderwijs. Deze keuze is niet geheel vrij, maar

afhankelijk van het resultaat van een af te leggen toets. Deze vier vormen van onderwijs vat men samen onder de naam VOJ (voortgezet onderwijs aan junioren). Kinderen die over zijn naar een vierde klas van een MULO - school of het diploma van deze school hebben behaald, kunnen als ze geslaagd zijn voor het af te leggen toelatingsexamen, worden ingeschreven op een school voor VWO (voorbereidend wetenschappelijk onderwijs), een school voor HAVO (hoger algemeen vormend onderwijs), het NATIN (natuurtechnisch instituut) of het IMEAO (instituut voor middelbaar economisch en administratief onderwijs). Deze scholen alsook de onderwijzersopleidingen vat men samen onder de naam VOS (voortgezet onderwijs aan senioren). Leerlingen die een MULO - school of LBGO - school met goed gevolg

Ministerie van Onderwijs en Volksontwikkeling.
Department of Education and Popular Development.

Present Structure of Education

In Suriname we have compulsory education, which means that all children as of the seventh until their twelfth year should enjoy education there were the possibility exists. In practice it happens at present more and more that children visit pre-school kindergarten as of their fourth year already. When they reach the age of six, they are enrolled at a six-years' grade school for ordinary elementary education. There are also schools for children with a physical or a mental handicap. Children who have attended an elementary school have the possibility to choose for further education between MULO education

(more advanced primary education), LBGO education (lower vocation-oriented education), domestic science education, and technical education. This choice is not completely free, but dependent on the results of a test to be made. These four kinds of education are summed up under the name of VOJ (secondary education for juniors). Children who move up to the fourth form of a MULO school or obtain a certificate of this school can be enrolled in a school for VWO (pre-university education), a school for HAVO (higher general education), the NATIN (the natural-technical institution), or the IMEAO (institution for secondary economic and administrative education).

hebben doorlopen, kunnen worden toegelaten tot een Pedagogisch Instituut voor opleiding tot kleuterleidster of onderwijzer. Er worden ook verdergaande opleidingen verzorgd tot hoofdkleuterleidster of voor de hoofdonderwijzersakte. Ook bestaan er avondopleidingen voor de onderwijzersakte en de hoofdonderwijzersakte. Er zijn ook een Avond - Handelschool en een Avond - HAVO. Paramaribo telt momenteel drie Pedagogische Instituten, drie scholen voor HAVO, vier VWO - scholen en een particuliere VWO - school die aansluit op de lagere school. De districten Nickerie en Wanica hebben elk een scholengemeenschap waar opleidingen worden verzorgd voor VWO, HAVO en onderwijzersakten. Voor opleiding van leerkrachten voor het VOJ en het VOS kan men terecht op het IOL (instituut voor de opleiding van

leraren) waar opleidingen worden verzorgd in alle vakken die onderwezen worden op de VOJ - en VOS - scholen.

De hoogste vorm van onderwijs in Suriname wordt verzorgd op de Universiteit van Suriname die momenteel drie faculteiten kent t.w.: de Faculteit der Medische Wetenschappen, de Faculteit der Technologische Wetenschappen, en de Faculteit der Maatschappij Wetenschappen.

Hoger onderwijs wordt ook verzorgd door de volgende instituten:

Het Instituut voor de Opleiding van Leraren (IOL)

De Stichting Jeugd tandverzorging (JTV)

De Centrale Opleiding voor Verpleegkundige en

Anton de Kom Universiteit van Suriname.
Anton de Kom University of Suriname.

These schools as well as the teachers' training colleges are summed up under the name of VOS (secondary education for seniors). Pupils who have successfully attended a MULO school or a LBGO school can be admitted to a pedagogical institution for the training of kindergarten teachers or primary school teachers. Further training is also offered to become senior kindergarten teachers and to obtain senior teachers' certificates. There are also evening courses for the teacher's certificate and the head teacher's certificate. There also are an evening trade school and an evening HAVO. At present Paramaribo has three teacher's training institutions, three schools for HAVO, four VWO

schools, and one private VWO school that links up with the elementary school. The districts of Nickerie and Wanica each have a comprehensive school where training is given for VWO, for HAVO, and for teachers. For the training of teachers for VOJ and VOS one can enter the IOL (Institution for the training of teachers) where training is given in all the subjects that are taught at VOJ and VOS schools.

The highest form of education in Suriname is given at the University of Suriname, which now has three faculties, namely: the faculty of medical sciences, the faculty of technological

Aanverwante Beroepen (COVAB)

De Academie voor Hoger Kunst- en Cultuuronderwijs (AHKCO)

Het Polytechnisch College (PTC)

De Lerarenopleiding Beroepsonderwijs (LOBO)

In Suriname kennen we vrijheid van onderwijs. Men is vrij in de keuze van de school en we zien dan ook dat er, naast de openbare scholen, talrijke scholen bestaan die zijn

gesticht en worden onderhouden door particuliere personen of organisaties. Hierbij zijn vooral religieuze genootschappen actief. Een groot deel van de lagere scholen, de LBGGO - scholen en de MULO -scholen is gesticht door o.a. de Rooms - Katholieke Gemeente, de Evangelische Broeder Gemeente, de Sanatan Dharm, de Arya Dewaker, de Moslim Gemeente, de Zevende Dags Adventisten, Scholen met de Bijbel en de Stichting de Vrije school/ Vrije Atheneum.

Het Surinaams Pedagogisch Instituut (SPI), één van de drie pedagogische instituten.

SPI is one of three pedagogical institution for the training of kindergarten teachers or primary school teachers

Het Instituut voor de Opleiding van Leraren (IOL).
IOL, the Institution for the training of teachers.

sciences, the faculty of social sciences.

Higher education is also given at the following institutions:

The institution for the training of teachers (IOL)

The Youth Dental Care Foundation (JTV)

The Central Training in Nursing and Related Professions (COVAB)

The Academy for Higher Education in Art and Culture (AHKCO)

The Polytechnic College (PTC)

Teachers Training for Vocational Training.

In Suriname we have freedom of education. People are free in their choice of schools and we see that in Suriname besides the public schools, numerous schools exist that are founded and are maintained by private persons or organizations. Especially religious societies are active with this. A great number of the elementary schools, the LBGGO schools, and the MULO schools are founded by, among others, the Roman Catholic Congregation, the Community of the Moravian Brethren, the Sanatan Dharm, the Arya Dewaker, the Muslim Community, the Seventh-Day Adventists, Schools with the Bible, the Free School Foundation / Free Athenaeum.

De Academie voor Hoger Kunst- en Cultuur Onderwijs (AHKCO).
The Academy for Higher Education in Art and Culture (AHKCO).

Suralco Magazine

Publicatie / Publication
Suralco Public Relations and
Communications Department
P.O. Box 1810
Paramaribo - Suriname

SURALCO L.L.C.